

[Bindslev.]

bygningen, tillige kommer til at være Ministeriets og Statsradiofoniens tekniske sagkyndige Raadgiver. Dette Forhold behøver ikke at betyde, at den nye Radiofonibygning ikke vil blive i enhver Henseende tilfredsstillende, men for en Rigsdag, der skal tage Stilling, er det nødvendigt at understrege, at man muligvis ogsaa kunde ønske en anden sagkyndig Belysning af det; og det, vi fra vort Partis Side er bange for, er, at man ved en ensidig sagkyndig Belysning muligvis vil komme til at begaa visse Misgreb, som man ikke paa Forhaand kan forudse, men som dog muligvis vilde kunne undgaas ved, at der fra Rigsdagens Side droges Omsorg for, at man ogsaa fra anden sagkyndig Side kom til at belyse det kommende Projekt. Efter Stærekassebygningens triste Skæbne er det en afgørende Nødvendighed, at den nye Statsradiofonibygning fra første Begyndelse bliver planlagt paa en saadan Maade, at man kan være sikker paa, at den Bygning, vi faar, kan bruges, at den duer, og at den tilfredsstiller de Krav, man med Rette kan stille til en saadan Bygning.

Det er disse Betragtninger, som ligger bag vort Ønske om, at Rigsdagen skulde tage sit Medansvar, et Medansvar, vi kun vil være i Stand til at tage, hvis vi overbevises om, at der har fundet en alsidig, sagkyndig Vurdering Sted af det nye Radiofoniprojekt. Vi mener altsaa fremdeles, at det er ønskeligt, at det ved Lov fastslaas, at Bygninger, der kræver saa store kapitalmæssige Investeringer, kun vedtages ved Lov, og vi mener, at der indtil videre ikke er fremført nogen Begrundelse, som kan underkende dette Synspunkt.

Hvad angaar det foreliggende Lovforslags § 2, har jeg allerede beskæftiget mig med Ministerens Ønske om eventuelt at faa Ordet „senest“ indføjjet, og det bøjer jeg mig, som sagt, gerne for. Naar Ministeren derefter udtaler Ønsket om muligvis at kunne vente til 1937—38 med at fremsætte Forslag om Revision af Loven, vil jeg sige, at i og for sig skal dette naturligvis ikke være afgørende; hvis vi i øvrigt kan blive enige om, at der indsættes en Revisionsbestemmelse i Loven, gaar vi naturligvis gerne med dertil. Men naar vi har sat Terminen 1936—37, er det, fordi det nuværende Radioaads Funktionstid udløber i 1937, og det vilde være ønskeligt, saafremt det var muligt, at den nye Form for Administration allerede var blevet etableret gennem Loven, saaledes at man kunde begynde en ny Periode efter de eventuelle nye Lovbestem-

melser. Dette er Begrundelsen, men jeg skal erkende, at det er selvfølgelig ikke et Punkt, der behøver at være afgørende, saa hvis Ministeren ønsker Terminen 1936—37 ændret til 1937—38, skal det fra vor Side ikke møde nogen Modstand.

Jeg forstaaer, at Ministeren gerne vil deltage i en eventuel Udvalgsbehandling og eventuel Forhandling om dette Lovforslag, og det takker jeg for, og i det Haab, at man fra dette høje Tings Side vil være med at give dette Lovforslag Lovskraft, skal jeg fremdeles anbefale det til Tingets Velvilje.

P. Andersen: Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne udtalte i sit nu afsluttede Foredrag, at det, man ønskede fra Det konservative Partis Side gennem det Forslag, der foreligger her, var Fastlæggelse af et Princip. Jeg vil gerne heroverfor bemærke, at vi fra vor Side ikke kan have noget imod, at et saadant Princip fastlægges. Principielt kan vi være ganske enige med de ærede Medlemmer, der har stillet dette Forslag. Men Spørgsmaalet er jo, om det i det hele taget er nødvendigt at foretage noget saa ekstraordinært som at vedtage en Lov i disse Tilfælde.

Selve Lovforslaget er jo meget omfattende. Statsradiofonien vil ikke være i Stand til at bygge et eller anden lille nødvendigt Appendiks ude ved en af Stationerne, uden at der er gennemført en Lov i Rigsdagen. Der er ikke gjort nogen som helst Undtagelse med Hensyn til, hvilke Bygninger det skal være, der er ikke blot, som det ærede Medlem udtalte, Tale om store Kapitalanbringelser, men det er Bygninger overhovedet. En hvilken som helst Bygning, som Statsradiofonien vil opføre, skal gennem Rigsdagen. Det finder jeg ikke, der er nogen Anledning til, og jeg vil mene, at det havde været rigtigst, om de ærede Medlemmer, der har forelagt Lovforslaget, havde præciseret, hvilke Bygninger man tænkte paa.

Altsaa, Princippet kan vi ikke have noget imod, men Spørgsmaalet er, som sagt, om Lovforslaget er nødvendigt. Den højtærede Minister har allerede anført, at en Sag som den, der er Hovedsagen i det Forslag, der foreligger, Bygningen af den nye Bygning for Statsradiofonien, ikke føres igennem, medmindre den først har passeret Rigsdagens Finansudvalg, det vil sige baade Folketingets og Landstingets Finansudvalg. Er der en politisk Bagtanke eller en politisk Bitanke i det Forslag, som maatte blive det endelige, vil det jo kunne standses af det ene af de 2 Finansudvalg, og i det